

Mangel skulde være. Tiden vil nu vise, hvorvidt disse forskjellige Udtalelser lade sig bringe i Overensstemmelse. — Den ærede Minister kom oftere ind paa at tale om de confidentielle Oplysninger. Disse confidentielle Oplysninger skulde, efter de Antydninger, som findes i Besvarelsen, gaae ud paa, at der havde fundet extraordinære Udrustninger Sted i 1866—67. Jeg skal i den Anledning tillade mig at gjøre opmærksom paa, at, inden man skrider til at anvende Beløb til at betale Udrustninger med af andre Conti, hvor disse ikke høre hjemme, udtømmer man Udrustningscontoen, og denne er langtfra udtømt i 1866—67. Naar man dernæst vil eftersee, hvad der er forhandlet i Rigsdagen angaaende de Udrustninger, som skulde foretages i 1866—67, vil man see, at de Udrustninger, som findes opførte i Statsregnskabet, accurat svare til dem, som det under Forhandlingerne var forudsæet vilde finde Sted. Fremdeles vil jeg gjøre opmærksom paa, at Statsrevisionen har modtaget et Regnskab fra Ministeriet over alle de Udgifter, som henhøre under Flaadens Bedligeholdelse, og at der deriblandt ikke findes nogen Udgift, som lader sig henhøre til Begrebet Udrustning. Jeg veed nu ikke, om den høitærede Minister gjorde sig skyldig i en Fortalelse; men er det Tilfældet, vil jeg bede den høitærede Minister at rette det. Den høitærede Minister sagde nemlig, at det ikke vilde være saa forunderligt, om man havde begyndt med at angive Udgifterne til Flaadens Bedligeholdelse til 85,000 Rd., dernæst tagende overordentlige Forhold i Betragtning, forhøjet Summen til 120,000 Rd., og at Udgiften saa var bleven 125,000 Rd. Det første indrømmer jeg var ikke saa forunderligt, men der er den slemme Omstændighed kommen til, at Udgiften ikke er bleven 125,000 Rd., men 245,800 Rd. Jeg veed nu altsaa ikke, om den høitærede Minister har gjort sig skyldig i en Fortalelse eller ikke; men har han ikke det, rammer hans Bemærkninger aldeles ikke os. Nu ville maaffee ærede Medlemmer sige: mon det dog ikke er sandsynligt, at det er extraordinære Omstændigheder, som have

bevirket denne betydelige Udgift til Flaadens Bedligeholdelse? Jeg skal da tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det Synspunkt, fra hvilket Sagen maa sees overensstemmende med den Postering, som er optagen indenfor Linten, jo er dette: Har Marinen havt den rette Oversigt over sin Bedrift? Har den havt en saadan Oversigt derover, at den paa rette Maade har kunnet vurdere, hvor stor Udgiften vilde blive? Jeg har i den Henseende anført, at man begyndte med at ansætte Udgiften til 85,000 Rd., dernæst til 120,000 Rd., og at den blev 245,800 Rd. Er da nu dette noget aldeles Forbigaaende? I saa Henseende vil jeg bede ærede Medlemmer tage for sig det Forslag til Finantslov, som nu foreligger. Her have vi jo ogsaa en Conto: „Flaadens Bedligeholdelse“, og lad os nu see, hvad den høitærede Minister i dette Dieblit beregner som den Sum, Flaadens Bedligeholdelse vil koste. Det vil sees, at denne er 244,700 Rd., altsaa meget nær den Sum, som var til Udgift i Regnskabet for 1866—67. — Den almindelige Udtalelse, hvormed den høitærede Minister indledede sit Foredrag, nemlig ved at sige, at Statsrevisionen havde sagt, at det Hele var uhensigtsmæssigt og forkeert etc., skal jeg ikke tage noget Hensyn til, men endnu kun opholde mig ved det af den høitærede Minister berørte Spørgsmaal om Uoverensstemmelse mellem de to Regnskaber. Jeg skal tillade mig at forklare dette lidt nøiere. De Herrer ville vide, at der holdes en meget betydelig Arbeidskraft ved Marinen, og at Udgifterne til denne føres i Regnskab af Intendanten og Sjouerfriveren. Der føres dernæst et Regnskab over, hvorledes Arbeidskraften er anvendt. Ved nu at sammenligne disse to Regnskaber med hinanden, viste det sig, at der var udbetalt til Arbeidskraft Noget over 16,000 Rd. mere, end der var anvendt, og herom fandtes der i Ministeriets Regnskab slet ikke nogen Bemærkning. Smidlertid fandt Statsrevisionen i Ministeriets Journal følgende: Naar man sammenligner disse to Regnskaber, udkommer der en Different af 16,000 Rd. — jeg nævner